

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at jeg havde lovet, at man her skulde faa Oplysning om denne Sag. Jeg har ogsaa 3 maskinskrivne Sider her, som indeholder en Redegørelse for den paagældende Sag, og hvis man sætter Pris paa det, har jeg saamænd ikke noget imod at læse den op, men jeg troede, det var en mere naturlig Fremgangsmaade at oversende den til det Udvalg, der formodentlig bliver nedsat om Sagen. Det ærede Medlem var kommet til det Resultat, at det hele var i den Grad urigtigt, at det, man havde haft i Holland, slet ikke var det samme, som vi søgte at gennemføre her, og for saa vidt det ærede Medlem tænker paa Lovparagraffer, saa er det ikke det samme, men i Systemet og i Princippet er det ganske det samme. Man har i et Aar haft en Ordning i Holland, hvorefter den saakaldte Arbejdsminister havde Beføjelse til at yde Tilskud af en lignende Karakter, som der her er Tale om, for derved at fremme Erhvervenes Konkurrencemulighed, og dette System er blevet anvendt i en Række Tilfælde. Den hele Uoverensstemmelse drejer sig ikke om, hvorvidt de har haft eller ikke har haft noget af det System i Holland, men om, hvornaar de har haft det, og hvornaar det er bortfaldet. Det er en ren Bagatel, Uoverensstemmelsen drejer sig om, idet nemlig i Indberetningen af Oktober 1925 den, der har modtaget Meddelelserne fra denne Arbejdsgiversamenslutning derovre, er gaaet ud fra, at Ordningen fremdeles bestod, medens Sandheden var, at den var bortfaldet paa det Tidspunkt, men havde bestaaet. Det er hele Uoverensstemmelsen. Det er vel tilfældigt at bygge sine Planer paa Erfaringer, som er indhentet andre Steder, og da Holland saavel som en Række andre Lande har haft Tilskudssystemet og har brugt det i det ene og det andet Tilfælde, forelaa der et tilstrækkeligt Grundlag til at mene, at man ogsaa kunde gaa frem ad den Vej her for en begrænset Tid. Her er jo endda kun Tale om nogle ganske faa Maaneder; Holland har haft Systemet bestaaende i et helt Aar, har anvendt det i en Række Tilfælde og med godt Resultat. Men, som sagt, jeg har en Redegørelse fra Udenrigsministeriet, som er indkommet efter Korrespondance med vedkommende Gesandt, og hvoraf Udvalget og til sin Tid Rigsdagen vil kunne faa Oplysning om, hvorledes det forholder sig i denne Sag, som man — det maa jeg sige — har udnyttet bravt trods dens Liderhed.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) mente, at Kriseværnsudvalget, der havde medvirket ved dette Lovforslags

Udarbejdelse, havde lagt Vægt paa Lovforslaget ikke af Hensyn til det, Lovforslaget selv bød, men af Hensyn til de videregaaende Foranstaltninger, der var stillet i Udsigt. Det kan jeg nu ikke helt tro. Der er kommet tilstrækkelig tydelige Udtalelser fra Industrien og fra Industriens Repræsentanter i Kriseværnsudvalget, som viser, at de ogsaa i høj Grad ønskede dette Lovforslag, fordi det er ganske utvivlsomt, at det kan virke gavnligt i en Mængde Tilfælde. De 3 Industrirepræsentanter, der er Medlemmer af Kriseværnsudvalget, var sammen med de øvrige Medlemmer anmodet om at give Møde i Folketingets Udvalg, og alle 3 Industrirepræsentanter gav ikke blot deres Tilslutning, men anmodede Folketingsudvalget om at fremme Lovforslaget. Der er altsaa saa langt fra Tale om, at Kriseværnsudvalget skulde staa køligt til Sagen, at det tværtimod i høj Grad ønsker dette Forslag gennemført, og det kan det ærede Medlem, der talte paa de Konservatives Vegne, jo saa overmaade let faa konstateret ved de Forbindelser, han sikkert har i de Kredse.

Ogsaa dette ærede Medlem var inde paa Vanskelighederne ved Administrationen, og jeg indrømmer, at paa det ene Omraade, med Hensyn til Laaneordningen, er Reglerne maaske givet mindre udtømmende, end det kunde være rimeligt, men ellers tror jeg, som alt sagt, ikke, at Vanskelighederne bliver uovervindelige, og saadanne Vanskeligheder ved at administrere en Lov af den Art maa naturligvis overvindes med god Villie fra de forskellige Faktorer, der faar med Sagen at gøre. Jeg tvivler slet ikke om, at den ogsaa vil blive vist, naar først den nødvendige Basis for den gode Villie er tilvejebragt. Det ærede Medlem beklagede, at det ikke var lykkedes at give Lovforslaget en saadan Form, at ogsaa de Konservative i Folketinget havde kunnet stemme for det. Det er klart, at dette beklager ogsaa jeg. Jeg beklager, at den overmaade velvillige Tale, som lød ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget, ikke blev efterfulgt af en velvillig Behandling af Sagen og konservativ Tilslutning ved Sagens tredie Behandling. Det havde jeg al Grund til at vente efter den Tale, der blev holdt ved første Behandling af de Konservatives Ordførere, men naar Lovforslaget ved nærmere Bedømmelse ikke gav, hvad de Konservative ønskede, ikke var af en saadan Form, at den tillod dem at stemme for det, havde det saa dog ikke været rimeligt, om de Konservative